

H L A S MUČEDNÍKŮ

ČLEN
MEZINÁRODNÍ
KŘESŤANSKÉ
ASOCIACE
ICA

MUČEDNÍCI KŘESŤANSKÉ VÍRY
/SKRYTÉ KAMENY V NAŠICH ZÁKLADECH/
ISAAC

851 A. D.

(mučedník v muslimském Španělsku)

Mezi lety 850 až 859 bylo ve španělské Córdobě pro urážku islámu setnuto 48 křesťanů. Zatímco někteří tamní křesťané pokorně prohlašovali popravené křesťany za mučedníky, jiní se všemožně snažili svádět jejich mučednictví na ně samotné a svým horlením se snažili podřídít křesťanskou komunitu emírovým zájmům.

Jedním z prvních mučedníků byl Isaac. Jeho šlechtický původ a znalost arabštiny způsobily, že se dostal do vyšších kruhů a zaujal nejvyšší pozici, kterou směl nemuslim vykonávat – stal se „tajemníkem smlouvy“.

Po nějaké době Isaac na své postavení rezignoval a uchýlil se do kláštera v Tabanos, severně od Córdoby. Pobyl tam asi tři roky a pak se jednoho dne vrátil zpět do Córdoby. Vešel do emírova paláce, kde byl kdysi hodnostářem, a tam se zeptal jistého islámského soudce, aby mu řekl něco o islámu. Ten brzy začal hovořit o životě Mohameda. Tehdy se Isaac rozhorlil a prohlásil, že Mohamed zavedl Araby na scesti a byl za to určitě potrestán.

Ačkoli soudce prohlásil, že Isaac je nutně opilý anebo zešílel, když tvrdí takové věci v přítomnosti islámského hodnostáře, ten ho ujistil, že ho přinutila islám odsoudit „horlivost spravedlnosti“ a že je za tuto „nerozvážnost“ připraven zemřít. Isaac byl zatčen, setnut a jeho mrtvola byla veřejně vystavena.

Isaacovo rozhodnutí porušit zákon a sdělit své mínění o Mohamedovi polekalo úřady, které se

pokračování na str. 1

4

2003

*Pamatujte na vězně,
jako byste byli
uvězněni s nimi;
pamatujte na ty,
kdo trpí, vždyť i vás
může potkat utrpení.*

ŽIDŮM 13,3

MIMORÁDNÁ A LIMITOVANÁ NABÍDKA!

Richard Wurmbrand: V BOŽÍM PODZEMÍ

Autobiografické vyprávění faráře Richarda Wurmbranda. Sobě vlastním osobitým způsobem vypráví autor o svých životních zkušenostech, kterým dominuje čtrnáctileté vězení v komunistických žalářích. V nich byl podroben krutému středověkému mučení. Jeho víra však nejen odolávala, ale – jak sám autor napsal v úvodu knihy – *ve své samotce jsem odhalil, že mimo víru a lásku je v Bohu ještě radost a docela zvláštní hluboké, uchvacující štěstí, kterému se na tomto světě nic nevyrovná.* A5, 220 stran, cena 97 Kč (Nakladatelství STEFANOS nabízí doprodej uvedeného titulu pouze do vyprodání limitované zásoby – knihy byly vráceny jedním distributorem)

• Rasooli & Allan – *Lékař z Kurdistánu*
Příběh o obrácení muslimského mullaha.
A5, 134 stran, cena 67 Kč.

• Richard Wurmbrand – *Vítězná víra*
Inspirující čtení na téma křesťanské víry a svědectví. 12×18 cm, 176 stran, cena 89 Kč.

• Ken Anderson – *Smělý jako beránek*
Životní příběh známého čínského křesťanského disidenta. A6, 170 stran, váz. 127 Kč.

• Pavel Rejchrt – *Dvanáct kázání*
Sbírka kázání českého malíře, básníka a literáta z posledních deseti let, ve kterých se autor zamýšlí nad duchovní situací současného křesťanstva i společnosti.
Váz. brožura, 14×19 cm, 96 stran, 137 Kč.

• John Bunyan – *Milost přehojná*
Duchovní autobiografie Johna Bunyana.
11,5×17,5 cm, 192 stran, cena 147 Kč.

• John R. Weinlick – *Hrabě Zinzendorf*
Životní příběh hraběte Mikuláše Ludvíka Zinzendorfa, nejvýznamnějšího představitele Obnovené Jednoty bratrské. Vázaná brožura, 12×19 cm, 232 stran, cena 165 Kč.

• Hermann Hartfeld – *Víra navzdory KGB*
Autentické vyprávění o pronásledování křesťanů v Sovětském svazu v šedesátých letech.
12×19 cm, 304 stran, cena 167 Kč.

• Richard Wurmbrand – *Kristus na židovské cestě*
Autor – sám židovského původu – uvažuje na židovské téma.
12×18 cm, 248 stran, cena 165 Kč.

• Sam Wellman – *William Carey*
Kniha o životě anglického misionáře v Indii. Vázaná brožura, 12×19 cm, 160 stran, cena 157 Kč.

• Milena Kolmanová – *Kruh z maličkových*
Povídky evangelické spisovatelky z prostředí lyrické jihočeské krajiny z období válečných a poválečných let. Vázaná, 11,5×17,5 cm, 160 stran, cena 137 Kč.

• Mike Fearon – *Martin Luther*
Beletrizovaná biografie jedné z klíčových postav historie křesťanství.
Vázaná brožura, 12 × 19 cm, 112 stran, cena 155 Kč.

• Anatolij Granovskij – *Byl jsem agentem NKVD*
Memoáry agenta sovětské tajné služby, působícího krátce také v poválečném Československu.
Vázaná s přebalem, 12×19 cm, 288 stran, cena 235 Kč.

Další zvýhodněná nabídka:

Pokud si objednáte knihu *Byl jsem agentem NKVD* nebo knihu *Ve stínu vycházejícího slunce* v počtu alespoň dvou kusů nebo společně s některou z dalších knih nakladatelství STEFANOS, budou vám tyto zmíněné tituly účtovány za nakladatelskou cenu 190 Kč.

Nabízené knihy z nakladatelství STEFANOS si můžete objednat na naší adrese, uve-
dené na zadní straně obálky. Poštovné ani balné není účtováno.

Richard Wurmbrand napsal...

KRISTUS BYL VZKŘÍŠEN! MŮŽEME
SE ODVÁŽIT TRPĚT

„Velebněz podle
řádu Melchisede-
chova.“
(ŽIDŮM 5,10)

Naši milovaní!

Existují různé řeholní řády – františkáni, augustiniáni, karmelitáni, atd. – stejně tak Bible zmiňuje různé kněžské řády, např. kněze, kteří svůj čestný titul získali po otci, pak jsou kněží, kteří byli uvedeni v úřad na základě svého teologického studia, a bohužel jsou rovněž kněží samozvaní, kteří si tento titul přisvojili vlastní chtivostí a pýchou. Avšak existuje rovněž i tajemný kněžský řád – řád Melchisedechův.

Lidé mají o Bohu nejrůznější představy, jedni primitivní, druzí vznešené. Melchisedech byl knězem Boha nejvyššího (Genesis 14,18) a ačkoli je klíčovou osobností v Bibli, je o něm vše vypsáno v pouhých třech verších: čteme, že nasýtil Abrahama vyčerpaného bojem a tak mocně mu požehnal, že se Abraham rozhodl nevzít z kořisti nic pro sebe – „nevezmu nitku ani řemínek k opánkům“ (Genesis 14,18–20).

A tak všechno mělo připadnout ostatním. Tímto způsobem zapřel Abraham svou lidskou přirozenou žádostivost – což je životní styl, který si osvojují lidé, učící se od kněží řádu Melchisedechova.

pokračování z 1. str. obálky

snažily zabránit takovým jevům výjimečnými hrozbami. Avšak ani edikt Abd ar-Rahmána II., který přikazoval popraviti každého rouhače, nebyl dostatečně účinný, aby zabránil křesťanům následovat Isaacův příklad.

Jeň za dva dny po Isaacově smrti byl za tentýž zločin setnut mladý křesťanský voják Sanctius. Během 48 hodin zemřelo mučednickou smrtí dalších šest křesťanů, kteří před úředníky prohlásili: „Jsme věrni témuž vyznání, ó soudce, které naši nejsvětější bratři Isaac a Sanctius vyznali. Nyní proveďte svůj rozsudek, množte svou krutost, pečlivě se vši zuřivostí proveďte odplatu za svého proroka. My vyznáváme Krista jako pravého Boha a vašeho proroka máme za předchůdce antikrista a původce falešného učení.“

Ačkoli se kolem mučednictví těchto křesťanů vedly spory, kráčeli jistě v šlépějích apoštolů. Jako Petr a Jan nemohli tito křesťané z Córdoba mlčet o tom, co viděli a slyšeli (Skutky 4, 20). Odvážně si osvojili Janova slova a rozhodli se hlásat pravdu svým vládcům, kteří následovali islám, jenž nevěří, že Kristus je Boží Syn. „Kdo je lhář, ne-li ten, kdo popírá, že Ježíš je Kristus? To je ten antikrist, který popírá Otce i Syna. Kdo popírá Syna, nemá ani Otce. Kdo vyznává Syna, má i Otce (1. Janova 2,22–23).

Nechť jsou nám smělí věřící z Córdoba povzbuzením k otevřenému vyznávání naší víry v Ježíše Krista jako Pána.

– Podle knihy *Christian Martyrs in Muslim Spain* od Kennetha Baxtera Wolfa.

■ Eritrea

STUDENTI KVŮLI BIBLÍM VE VĚZENÍ

Víc jak 60 středoškolských studentů se ve výcvikovém vojenském táboře v Eritrei dostalo do vězení a bylo přisně potrestáno za to, že měli u sebe Bibli. V červnu se stovky středoškolských studentů musely na léto zapsat na vojenskou základnu v Sawé. V září však pravděpodobně místo návratu domů dostanou rozkaz pokračovat ve studiu na základně. Podle zprávy z 21. srpna vydané organizací *Compass Direct* vojenští velitelé provedli 19. a 20. srpna prohlídku osobních věcí odvedených studentů, aby našli Bible. Zatkli šedesát dva protestantských studentů, mučili je a nacpali do kovových lodních beden, kde byli v extrémním horku, bez světla, vzduchu a jídla.

Posledním zatýkáním se zvýšil počet pro víru uvězněných evangelikálů na 213. Toto číslo zahrnuje také sedmdesát devět vojáků, kteří se odmítli vzdát protestantské víry, a o nichž Hlas mučedníků dostal zprávu již začátkem toho roku.

Zatímco oficiální místa v Eritreji popírají jakoukoliv náboženskou persekuci, stát oficiálně uznává jen čtyři vyznání: pravoslavné, katolické, luterské a islám. 20 000 letničních a charismatických křesťanů, kteří převážně vzešli z probuzeneckého hnutí v pravoslavné církvi, čeká jen vězení, bití, utrpení, působené vládními úředníky, kteří jsou stále krutější.

Modlete se za tyto studenty i za všechny, kdo jsou ve vězení, aby jejich víra rostla a aby se stupňování agrese a útlaku zastavilo. Modlete se za věřící, aby navzdory nátlaku stáli pevně ve víře. Modlete se, aby skrze své utrpení mohli svědčit o Boží věrnosti.

– *Hlas mučedníků*, Kanada,
17. září 2003

Po tomto setkání ustoupil Melchisedech opět z centru pozornosti do ústraní. Takoví kněží jako on slouží Bohu ve svatostánku svého srdce.

Ježíš je věčným veleknězem tohoto řádu, do něhož jsme všichni zváni, abychom i my byli jeho kněžími a kněžkami. „Nýbrž zřekl se sám sebe... ponížil sám sebe, když se stal poslušným až k smrti, a to k smrti kříže“ (Filipským 2,7; 8). A touto cestou kráčí i Ježíšovi kněží.

GOLGATA DNES

Máme k dispozici fotografie oběšených mužů, kteří byli tímto způsobem popraveni v Íránu, neboť se znelíbili tamní vládě. Víme, že jedním z nich byl pastor Hossein Soundmand. Jeho zločin spočíval v tom, že nejprve sám konvertoval ke křesťanství a pak přivedl ke Kristu i další. Později vytvořil s těmito obrácenými ilegální sbor, ve kterém sloužil jako pastor.

V Íráku kněz podle řádu Melchisedechova jménem Angelo Mandelo (filipínského původu) učinil to, co by učinil i jeho Velekněz Ježíš. Ačkoli věděl, že riskuje vlastní život, pomáhal lidem utíkat ze země. Byl za to popraven.

Ještě za Gorbačova byli v Sovětském svazu zabiti baptisté Alexander Matjušin a Olga Gudorskavová, kněz Alexander Meň, židovský křesťan, kterého zavraždili sekerou přímo na ulici. Gorbačov tehdy tvrdil, že neví, kdo tuto vraždu spáchal. Pravděpodobně spal, když se to stalo, stejně jako spal – jak sám tvrdil – v době, kdy jeho tanky zabíjely nevinné v Litvě.

Gorbačov požádal úřady, aby vraždu pastora Meně vyšetřily, avšak křesťané vytvořili pro zjištění pravdy vlastní komisi, neboť měli dobré důvody úřadům nedůvěřovat. Vedoucí komise Egumar Lazar byl sám později zavražděn ve svém domě, kde po zločinu nebyly žádné stopy krádeže. Proto došli křesťané k přesvědčení, že byl zabit kvůli tomu, aby pravda o smrti pastora Meně ne-

vyšla najevo. I při této druhé vraždě Gorbačov spal.

POSLEDNÍ SLOVA MUČEDNÍKA

Zde je několik posledních slov pastora Meně: „Církev nebyla založena lidmi. Její Zakladatel předpověděl, že přijdou dny těžkých bojů. Avšak On je vítězem nad světem. A to nám dává jistotu. S kamenem, na kterém církev stojí, nelze pohnout.

Žádná civilizace nedokáže dokončit záměr, kvůli kterému Kristus přišel na svět. Generace odcházejí a každá z nich dokázala naplnit jen část evangelijních ideálů. Proto věřím, že příběh církve je teprve na samém počátku. Jsme stále děti navzdory době, která od prvních Letnic uplynula. Co však znamená 2000 let pro Boha?

Vůbec necítím, že by mě má křesťanská víra oddělovala od židovského lidu. To, že podle těla patřím k Božímu vyvolenému národu, považuji za nezasloužený dar a velikou zodpovědnost před Bohem. On si povolal Izrael do služby. Jeho historie je historií svatou, která pokračuje i dnes. Jestliže většina příslušníků mého národa křesťanství nepřijala, je to jen další dějství dramatu, které se v tomto světě odehrává... Jsem šťastný, že mohu sloužit celou svou mocí a silou Bohu Izraele i jeho církvi.“

Meň navrhl důležitou reformu týkající se výběru studentů teologie v seminářích. Prohlašoval, že když se někdo hlásí na hudební konzervatoř, musí projít talentovými zkouškami, které mají prokázat, že má opravdu hudební sluch a nadání. Bez toho by bylo studium hudby zbytečné. Stejně tak i u těch, kteří se chtějí stát duchovními, by se mělo prověřit, zda mají uši pro slyšení Boha. Šalomoun od Hospodina žádal „srdce, které slyší“ (1. Královská 3,9, podle hebrej. orig.). Veškeré bída církve pramení z toho, že se lidé bez jasného poznání Boha, stávají faráři a pastory.

■ Egypt

MUSLIMŠTÍ KONVERTITĚ ZATÝKÁNI A MUČENÍ

Podle zpráv bylo od 20. října tohoto roku zatčeno v severním Egyptě dvacet dva konvertitů od islámu ke křesťanství a podle nepotvrzených zpráv jich bylo ještě více. Americká koptická asociace pak uvedla, že egyptské úřady sledují dalších osmdesát.

20. října byli v Alexandrii policií zatčeni Yousef Samuel Makari a jeho žena Mariam Girgis Makar. Podle prohlášení právníků, kteří je ve vězení navštívili, byli oba manželé fyzicky týráni, zejména Mariam, která byla dokonce sexuálně zneužívána. Policie je obviňuje z falšování osobních dokumentů, protože oba získali nové občanské průkazy s křesťanskými jmény. Po zatčení obou manželů následovalo zatčení dalších osob, které jim pomáhaly nové legitimace obstarat. Za použití mučení zadržených pak policisté získali jména dalších, kteří získali podobné průkazy a následovalo zatčení dalších dvaceti osob v Alexandrii. Hlas mučedníků hovořil s Christine Tadrosovou z Americké koptické asociace, která uvedla, že jeden z administrativních pracovníků, který pomáhal při obstarávání falešných osobních dokumentů, zemřel 28. října ve vězení následkem nemoci, kterou trpěl ještě před svým zatčením.

Policisté Mariam vyhrožovali, že ji postihne podobný osud, pokud s nimi nebude spolupracovat. Nyní panují obavy, že v nadcházejících dnech dojde k dalšímu zatýkání. Americká koptická asociace očekává potvrzení o přesném počtu zatčených.

Změna jména a náboženství na osobních dokumentech je pro muslimské konvertity v Egyptě nepřipustné. Avšak pro křesťany, kteří

by přestoupili k islámu je to relativně velmi snadné. Podle Tadrosové existují různé důvody, proč by si ti, kteří se stali křesťany, měli změnit tyto osobní údaje. Například, pokud osobní doklady nějaké ženy uvádějí, že je muslimkou, nemůže jí být povoleno provdat se za křesťana. Rovněž její děti jsou klasifikovány jako muslimské a podle zákona se jim musí dostat muslimského vzdělání. Je rovněž nebezpečné, aby člověk s muslimským jménem vstoupil do kostela, neboť policie většinu kostelů střeží. Následně mnozí konvertité ke křesťanství, kteří získají své osobní dokumenty pod křesťanským jménem, které stát neuznává, riskují žalobu za falšování úředních dokumentů.

Zatímco je konverze z jednoho náboženství na druhé oficiálně legální, je vydání dokumentů, jakým je i občanský průkaz, používáno za záminku k potrestání těch, kteří islám opustili.

Michael Meurnier, prezident Americké koptické asociace, prohlásil: „Je ironií, že zatímco egyptská ústava zaručuje svobodu jednotlivce změnit své náboženství, porušuje egyptská vláda opakovaně tuto ústavu šikanováním, pronásledováním a vyvíjením nátlaku, aby konvertité svou novou víru opustili. Vláda navíc konverzi od islámu ke křesťanství právně neuznává, z čehož vyplývá, že konvertité přicházejí o svá občanská práva, dědictví i všechna společenská postavení.“

Modlete se za ty, kteří jsou ve vězení mučeni i za ty, které policie hledá. Modlete se za jejich bezpečí i duchovní vytrvalost tváří v tvář takové opozici.

– *Hlas mučedníků*, Kanada,
29. října 2003

DALŠÍ MUČEDNÍCI

V Lotyšsku byl ve svém autě nalezen mrtvý student teologie jménem Asmanda Akmentis, vedoucí skupiny, která pomáhala pronásledovaným. Zpočátku se zdálo, že šlo o pouhou nehodu, z auta se nicméně ztratily všechny jeho dokumenty. Ještě podivnější bylo to, že se v autě našla služební legitimace jistého majora tajné policie. Tento major byl o tři dny později přivezen do nemocnice s otřesem mozku, který utrpěl při nepochybně záměrně vyvolané autonehodě.

V Estonsku bylo v lese, v čerstvě vykopaném hrobě, nalezeno tělo luterského děkana Haralda Mariho. Neslo stopy krutého mučení a navíc bylo zřejmé, že Mari byl pohřben zaživa. Jeho zločinem bylo zveřejnění informace, že Stalin nechal na Sibiř deportovat 50 000 Estonců, z nichž většina zahynula v táborech smrti.

V Rumunsku byla v kontejneru na odpady nalezena mrtvola pastora Kulcsara. Další pastor jménem Tokeš, který se svým jasným postojem podílel na vyvolání protikomunistické revoluce v roce 1989, byl rovněž zraněn při zinscenované autonehodě.

MŮŽEME SE ODVÁŽIT ZEMŘÍT

Pastor Meň řekl komunismu své kategorické „ne“. Kvůli tomu byl zavražděn, ale ti, kteří mají věčný život, si mohou dovolit na krátký čas zemřít. Ježíš, život sám, zemřel dobrovolně na Velký pátek. Věděl, že přijde záhy vzkříšení. Můžeme mít tutéž jistotu.

Když byly mému synovi Mihaiovi čtyři roky, věděl již, že většina našich příbuzných zemřela při holocaustu.

Jednoho dne se mě zeptal: „Zabijí také i mně?“ Odpověděl jsem mu: „Je to možné.“ „A jak se to stane?“ ptal se. „No třeba tak, že přijedou policisté a odvezou nás pryč velkým autem,“ vysvětloval jsem mu. A protože jsme sami auto neměli, Mihai se zaradoval, když slyšel, že by se mohl svést autem. „Pak nás zastřelí,“ pokračoval jsem. Mihai se na

okamžik zamyslel a pak s úsměvem prohlásil: „Mrtví budeme jen na chvilku ale vzkříšení na hodně dlouho.“

V mládí se setkal s kněžými podle řádu Melchisedechova. To nejsou kněží na základě nějakého pozemského ustanovení, „nýbrž podle moci neporušitelného života“ (Židům 7,15).

Hledejme vedení takových kněží. Každý věřící je povolán být součástí tohoto svatého kněžstva.

MUČEDNÍCI STALINOVY ÉRY

Nyní si připomeňme několik mučedníků Stalinovy éry. Byli rovněž odvážní pašeráci Biblí v šedesátých a sedmdesátých letech za Chruščeva a Brežněva. To byla romantická práce. Pouze v Číně byli někteří z těchto pašeráků zabiti, když je chytili. Avšak v Rusku, Rumunsku, Polsku a v dalších sovětských sateletech tito věřící tolik neriskovali – ve výjimečných případech krátký pobyt ve vězení – většinou však obyčejné vyhoštění ze země. Jiné to však bylo za Štalina.

V roce 1944 vtrhla sovětská armáda do Rumunska. My, kteří jsme tam tehdy žili, jsme nechali vytisknout Nový Zákon a evangelia v ruštině. Sověští vojáci a důstojníci, kteří se obrátili působením židovského křesťanského sboru v Bukurešti, ve kterém jsem byl pastorem (patřili k nim např. Pjotr Naprienko, V. Holostenko a Maxim Popov), odvezli sebou do Ruska naši literaturu a křesťanské materiály. Věděli, že tím riskují život a skutečně také byli někteří z nich zatčeni a později zahynuli ve stalinských táborech.

Tito sověští vojáci přešli přes hranici snadno, jiní museli přecházet ilegálně. Nedávno jsem byl ve Finsku, kde jsem se setkal s těmito pašeráky z padesátých let. Mnozí však za svůj hrdinský výkon zaplatili životem.

Tito pašeráci museli znát přesnou geografickou situaci kolem hranice, neboť se nemohli nikoho na cestu vyptávat. Byli zvyklí ujít pěšky i čtyřicet kilometrů. Občas slyšeli střelbu nebo viděli signální světlice. Museli přestří-

■ Srí Lanka

ÚTOK NA KOSTEL CÍRKVE ASSEMBLY OF GOD

Během uplynulých tří měsíců byl sbor církve *Assembly of God* v městě Kesbawa na Srí Lance předmětem výhrůžek a útoků, jako např. rozbíjení oken nebo vhadzování zápalných lahví do prostor sboru. Kvůli těmto útokům musel sbor zřídít nepřetržitou hlídku, která budovu stráží. Hlas mučedníků se dnes od Evangelické aliance Srí Lanky dověděl, že v noci na 14. srpna tohoto roku přijeli ke sboru čtyři černé odění muži na dvou motocyklech. V budově spal na stráži zdejší pastor Kumara a dva další muži. Když pastor uslyšel, jak jeden z nich říká: „paththu karannna“ (zapal to), dostal strach, že chtějí zapálit kostel, vykřikl a běžel k vetřelcům s jedním členem svého sboru jménem Narada. Útočníci se dali na útěk, ale ještě předtím jeden z nich hodil po pastorevi podomácky vyrobenou nálož, která explodovala a těžce zranila Naradu. Pastor vyvázl jen s lehkým zraněním.

Policejní vyšetřování začalo a podle pastora je hlavním podezřelým organizátorem nejen tohoto, ale všech dalších útoků, představený místních buddhistických mnichů, který má ve své komunitě velkou moc. V září 2002 navštívil tento mnich sbor a vyhrožoval pastorevi a všem jeho sborovníkům smrtí. Policie si ho kvůli následným incidentům několikrát předvolala, ale on odmítl s nimi hovořit.

Modlete se pastora Kumara a jeho kongregaci, aby mohli pokračovat ve své duchovní službě i tváří v tvář této opozici. Modlete se i za těžce zraněného bratra Naradu.

– *Hlas mučedníků*, Kanada,
21. srpna 2003

VYPÁLENÉ KOSTELY NA SRI LANCE

Minulý týden Hlas mučedníků obdržel zprávu o brutálním útoku na tři křesťanské ženy, pracující na stavbě plotu okolo kostela v Kotadeniyawa na Srí Lance, k němuž došlo 19. září. Při útoku byl také zbořen plot. Zdroj Hlasu mučedníků pak oznámil, že 23. září v noci neznámí motocyklisté zapálili budovu kostela.

Následující noc ve 2 hodiny ráno v Kesbewé vypálili a srovnali se zemí kostel *Assembly of God*. Budovu polili benzínem, a aby byl požár co největší, naskládali dovnitř pneumatiky a zapálili oheň. Budova byla úplně zničena.

Během několika předchozích měsíců věřícím z Kesbewy vyhrožovali smrtí. Jejich kostel opakovaně polili benzínem a při bombovém útoku zahynul jeden člověk. Zdá se, že se tyto nepokoje šíří z místního buddhistického chrámu.

(Fotografie zachycující spoušť způsobenou těmito útoky lze nalézt na našich webových stránkách na adrese <http://www.persecution.net/prp.htm#4>).

Pronásledování křesťanů na Srí Lance během posledních měsíců narůstá. Modlete se, aby se vláda snažila potrestat lidi zodpovědné za tyto násilnosti. Modlete se za pokoj myslí i srdcí křesťanů, kteří musí čelit neustálým hrozbám.

– *Hlas mučedníků*, Kanada,
2. října 2003

■ Súdán

KDE JSOU LIDSKÁ PRÁVA POŠLAPÁVÁNA

Lidská práva jsou pošlapávána v Súdánu. Mučení a nezákonná zatýkání jsou běžná. Takto 9. září 2003 popsal situaci v této africké zemi na setkání s parlamentní pracovní sku-

hat ostnatý drát a pak přejít zoranou zónu. Jelikož nohy obou pašeráků by zanechaly nechtěné šlápoty, vzal jeden druhého na ramena a pak s ním kráčel po zadu, aby zmátli stráž.

Některé takové hrdinství stálo život a stali se mučedníky pro Krista nebo pro svobodu Ruska. Křesťané při této práci spolupracovali rovněž s vlasteneckými skupinami.

Lidé hledají štěstí. Ježíš, velekněz podle řádu Melchisedechova, nabízí svou vizi šťastného života jakožto obětí v Božím svatostánku. Ježíš se stal Mužem zármutků a vypil kalich hořkosti. Kněží a kněžky téhož řádu si rovněž vyvolují cestu kříže.

Je jasné, že ne každý je povolán stát se mučedníkem. Kdyby byli všichni křesťané mučedníci, pak by křesťanství zaniklo. Ale my se máme od mučedníků učit. Jestliže dokáží vydržet mučení a strpět smrt – neboť vědí, že slavnému vzkříšení předchází Golgota – můžeme se i my odvážit snášet několik let či desetiletí těžkosti, opuštěnost, chudobu, fyzickou bolest nebo útrapy plynoucí z poškozených vztahů s životním partnerem, dětmi nebo rodiči.

Co je několik desetiletí ve srovnání s věčností? Kristus byl vzkříšen. I my, kněží podle řádu Melchisedechova, budeme vzkříšeni, a to mocí nepomýjitelného, slavného života.

BUĎ MISIONÁŘEM

Jsme vděční všem, kteří podporují misijní úsilí. Avšak je ještě něco lepšího. Proč se sám nestát misionářem? Ne všichni misionáři musejí odejít do dalekých zemí. Můžeš být dobrým misionářem i ve svém nejbližším okolí. Pověz druhým příběh o narození, smrti a vzkříšení Pána Ježíše; pomoz jim odhalit radost Vánoc i Velikonoc. Učiň to, co učinila Máří Magdaléna o prvních Velikonocích. Protože patřila do řádu Melchisedechova, jako první vykřikla: „Pán byl vzkříšen!“

KAŽDÝ MŮŽE BÝT UŽITEČNÝ

Tento měsíc mi bude 82 let. Občas jsem velmi vyčerpaný a cítím se jako bych už všechno vzdával. Ale pak si připomínám, že Verdi zkomponoval v 85 letech velkolepé písně, německý spisovatel Goethe napsal v 80 letech své mistrovské dílo *Faust* a Tizian namaloval v 98 letech slavné historické plátno *Zápas v Lepantu*. Místo na trhu práce je i pro ty, kteří tam hledají uplatnění i na poslední chvíli (Matouš 20,6).

Staří lidé jsou potřeba stejně jako mladší. Bůh si používal ke službě i děti – Samuel, David, Jeremiáš. Používá si muže stejně jako ženy.

Někteří si stěžují, že ženy nemají v církvi žádnou roli, a zapomínají tak na Marii coby příklad čistoty pro celý svět. Buďte čistí a tiší jako Marie a budete hrát nesmírně důležitou roli. Magdaléna přinesla ostatním zprávu o vzkříšení. Kdo může zabránit nějaké ženě, aby kolem sebe šířila radostnou zprávu evangelia. To je veledůležitá role!

A tak se i já o sobě domnívám, že mohu být Bohu alespoň trochu užitečný.

SVATÍ POTŘEBUJÍ POMOC

Navzdory svému věku, pokračuji v pomoci a obraně utlačovaných. Děkuji z celého srdce všem, kteří se za ně modlí a s láskou jim pomáhají.

V Kristu Váš

[Richard Wurmbrand (1909–2001) – rumunský luterský farář, který byl pro svou víru vězněn 14 let v komunistickém žaláři. Po odchodu na Západ založil se svou manželkou Sabinou v roce 1967 mezinárodní misijní organizaci, jejímž cílem je pomáhat pronásledovaným křesťanům. Tento článek byl původně publikován v americké verzi zpravodaje *Hlasu mučedníků* v březnu 1991.]

pinou v Berlíně Gerhard Baum, někdejší zvláštní zpravodaj OSN pro Súdán.

Od roku 1982 probíhá občanská válka mezi radikální islámskou ústřední vládou a povstalci převážně animistického a křesťanského Jihu. Hlavní povstaleckou silou je Súdánská lidově osvobozená armáda (SLOA), která kontroluje rozsáhlé oblasti na jihu země.

Podle Bauma se odhaduje, že v tomto konfliktu přišlo o život více jak dva miliony lidí. Z třiceti milionů Súdánů je 65% muslimského vyznání, 23,5% vyznání křesťanského a 10,6% obyvatelstva jsou animisté. Ústřední vláda zavedla na severu země islámský zákon *šaría*, který zde aplikuje i na křesťany. Tento zákon je uplatňován se všemi jeho drastickými tresty – amputace končetin, kamenování – zákon *šaría* slouží jako prostředek k zastrahování, které má pomoci současným vůdcům udržet se u moci.

Liberální politik Gerhard Baum byl v Bonu ministrem vnitra v letech 1978–1982. Na setkání v Berlíně uvedl, že trpící súdánské obyvatelstvo nemůže od OSN příliš mnoho pomoci očekávat. Všichni afričtí a arabští delegáti v Komisi pro lidská práva zablokovali navrženou rezoluci odsuzující porušování lidských práv v Súdánu.

Deklarace o „náboženské netoleranci“ se zabývá pouze diskriminací muslimů v křesťanských zemích, ale nikoli naopak. Baum na německou vládu naléhá, aby zajistila, že hospodářskou pomoc bude poskytovat pouze vládám, které se aktivně snaží o dodržování lidských práv.

Biskup Joseph Abangite z římskokatolické diecéze Tombura-Jambua v Jižním Súdánu pro agenturu *idea* popsal alarmující příklady pronásledování. Křesťané jsou v Severním Súdánu kvůli své víře dokonce i křižováni. Sám biskup byl

svědkem, jak jeden katolický učitel byl v jeho kostele upálen zaživa.

Podle biskupa je pronásledování křesťanů v Severním Súdánu součástí vládní politiky: „Křesťané nemohou na celém území získat zaměstnání. Absolventi škol jsou postaveni před volbu hladovění, emigrace nebo konverze k islámu.“

Ale život v Jižním Súdánu je rovněž nebezpečný. Biskup uvádí, že když se vojáci SLOA vracejí z bojů, často se opijí a znásilní všechny ženy ve svém dosahu. Již jeden ze čtyř členů jeho diecéze je HIV pozitivní, prohlašuje Abangite. – *idea*, Německo, 17. září 2003

VÍCE NEŽ 52 MILIONŮ MUSLIMŮ V EVROPĚ

V Evropě dosáhl počet muslimů 52 milionů. Podle Ústředního islámského institutu v německém Soestu, žije nyní 25 milionů muslimů v Rusku a v jihovýchodní části našeho kontinentu. Evropské území Turecka vykazuje 5,7 milionu, Albánie 2,1 milionu a Bosna a Hercegovina 1,9 milionu muslimů.

Kvůli migraci ze Severní Afriky, Turecka a Středního východu žije nyní v západní Evropě 11,8 milionu muslimů. Ve Francii jich je 5 milionů, ve Francii 3,1 milionu, 2 miliony ve Velké Británii a zbytek v ostatních zemích, hlavně v Belgii, Holandsku a Švýcarsku.

Podle zmíněného institutu žije 1,7 milionů muslimů v severní Evropě a 152 000 ve Skandinávii. Počet muslimů v Německu klesl oproti předchozímu roku o 338 000, neboť mnoho utečenců se vrátilo do Kosova a Bosny a Hercegoviny.

Evropa má 727 milionů obyvatel; 269 milionů jsou katolíci, 79 milionů protestantů a 28 milionů obyvatel jsou členy anglikánské církve. – *idea*, Německo, 11. října 2003

Indonésie

POKOJ UPROSTŘED VÁLKY

Vedle nás seděl hubený, snědý muž a tiše líčil své zážitky. Po patnáct dní jsme s ním chodili po spáleništích, kde dříve stály kostely, které vypálili na indonéských ostrovech militantní muslimové. V této zemi žije největší muslimská populace na světě, čítající více jak dvě stě milionů lidí.

Tento muž neúnavně spolupracoval s naším misijním týmem a společně jsme navštívili řadu ostrovů, kde jsme rozdávali mezi křesťanskými běženci materiální pomoc, křesťanskou literaturu a dabované videokazety a snažili se povzbuzovat ty, kteří každodenně čelí hrozbě násilného útoku.

S živou gestikulací vyprávěl: „Zatímco je dnes v naší zemi relativní klid, obávají se indonéští křesťané, že jejich vesnice mohou být v budoucnu znovu napadeny. Proto naléhavě potřebují povzbudit, aby se v srdci spolehali na „pokoj Boží, který převyšuje všechno chápání“ (Filipským 4,7).

Indonéští věřící dobře vědí, jak snadno bere pozemský pokoj za své. Jen pokoj, který přichází od Ježíše Krista, dokáže člověka naplnovat za každé situace. Náš muž zdůraznil, jak je důležité, aby křesťané celého světa mysleli v tuto dobu na indonéské věřící ve svých přímlovách. „Toto vědomí modlitební podpory potřebují zejména ti, kteří byli při útocích osobně zasaženi a když k tomu přistoupí i materiální pomoc, jejich víra bude na příští možné útoky mnohem lépe připravena. Ať pak přijde cokoli, svou víru v Krista nezaprou.“

Následkem bombového útoku v Bali z října minulého roku, pozměnili nyní muslimští aktivisté svou taktiku a zaměřili se na džihád proti křesťanské menšině prostřednictvím legislativy.

10. června 2003 schválil indonéský parlament nový zákon o vzdělávání, který požaduje, aby školy s deseti nebo více žáky konkrétního náboženského vyznání zabezpečily vyučování těchto dětí učitelem téže víry.

Mnoho indonéských dětí z muslimských rodin totiž navštěvuje křesťanské školy, protože se jejich rodiče domnívají, že se jim tam dostane kvalitnějšího vzdělání, než je jim nabízeno v muslimských zařízeních. A tak navštěvuje-li deset muslimských žáků křesťanskou školu, požaduje nyní zákon, aby tato škola zaměstnávala muslimského učitele a dokonce vystavěla na svém pozemku mešitu. Náš zdroj prohlašuje, že hlavním důvodem tohoto zákona je zamezit mnoha každoročním křesťanským konverzím muslimských žáků. Někteří Indonésané se dokonce obávají, že by tento zákon mohl zapříčinit v nejbližší budoucnosti další násilné střety mezi muslimy a křesťany.

INDONÉŠIE: Muslimští studenti demonstrují za podporu nového zákona o vzdělávání.

POKOJ VERSUS SVATÁ VÁLKA

„Přichází tíseň, budou hledat pokoj, ale žádný nebude“ (Ezechiel 7,25).

V indonéském jazyce existuje slovo *pancasila*, které vyjadřuje pokojný život lidí žijících vedle sebe bez ohledu na náboženskou příslušnost. Během uplynulých tří let to byla pro mnoho indonéských křesťanů krásná myšlenka, avšak bez reálné skutečnosti. Na scénu totiž přišlo jiné slovo, které překlad nepotřebuje – džihád.

Koncem roku 1999 zahájila proti křesťanům na Moluckých ostrovech svatou válku

■ Laos

ELIMINACE KŘESŤANSTVÍ

Komunistický Laos, země jihovýchodní Asie, patří mezi státy s nejvyšším stupněm porušování náboženské svobody na světě a řadí se k těm několika málo zemím, jejichž vláda otevřeně prohlašuje, že je jejím cílem naprostá eliminace křesťanství. Zprávy, které odtud přicházejí, naznačují, že vláda ke svým záměrům používá systematické zstrašování, šikanování a pronásledování věřících. Laoská vláda se také rozhodla pro systematické vyhlazování kmene Hmongů, ať už vojensky – chemickými zbraněmi – nebo záměrně vyvolaným hladomorem.

NÁBOŽENSKÉ PRONÁSLEDOVÁNÍ

Hmongové jsou vůči evangeliu nejotevřenější menšinou ze všech etnických skupin žijících v Laosu. Mezi kmeny Hmong a Khmu se ke Kristu obrací velké množství lidí a nezřídka se stává, že křesťanskou víru přijmou celé vesnice. Prvotní roli v těchto konverzích sice hrálo zahraniční rozhlasové vysílání, ale nyní se křesťanství šíří především díky domorodým evangelistům, kteří evangelium hlásají uprostřed krutého pronásledování a riskují tak nemalou osobní obětí.

V šedesátých letech bojovali Hmongové s Američany proti komunismu v indočínské válce. Hmongové neustále volají po demokracii a náboženské svobodě a řada z nich se rovněž uchýlila k povstaleckému gerilovému boji proti komunistické vládě, který trvá již řadu let. Z tohoto důvodu se vláda na Hmongy dívá jako na nepřátele a kanál západního vlivu.

Laoská vláda považuje křesťanství za hrozbu laoským zvykům

a „náboženství zahraničních imperi-
alistů“, v jehož pozadí jsou západní
politické zájmy, zejména pak Spo-
jených států. Proto je křesťanství po-
važováno za podvrtný a nepřá-
telský živel. Pronásledování církve
od komunistického převratu z roku
1975 nepřetržitě vzrůstá. Od konce
devadesátých let jsou pak laotští
křesťané bití, zatýkáni a vězněni,
mučeni a nuceni prchat ze země do
krutých podmínek utečeneckých tá-
borů, pokud nepřistoupí na pode-
psání úředního prohlášení o „Do-
brovolném zřeknutí se zahraničního
náboženství“.

DOPIS LAOSKÉHO KŘESŤANA

(adresovaný Rozhlasové stanici pro
Dálný východ z června 2003)

*Toto je můj první dopis, který vám
píši. Chtěl bych, abyste věděli, že
jsem již věřícím, avšak v této době
naše vláda nedovoluje křesťanům
mít jakoukoli svatyni k bohoslužbám
a proto byly všechny kostely v naší
části země uzavřeny. Vláda od nás
požaduje, abychom se vrátili k uctí-
vání zlych duchů, což je pro nás
nepředstavitelné.*

*Nejde jen o zmíněné uzavření kos-
telů, ale kdokoli by nás uviděl modlit
se a oznámil to úřadům, půjdeme
ihned do vězení. Právě v tyto dny
měli všichni nekřesťané v naší ves-
nici oznámit jména křesťanů, které
znají. Oni však uvedli, že praktikuje-
me křesťanství bez jakýchkoli veřej-
ných projevů, a proto se za to ně-
kteří dostali do velkých potíží. Také
jsme byli obviněni ze špionáže pro
Ameriku a za to nám dali peněžitou
pokutu.*

*Navzdory našim problémům bych
vás chtěl požádat, zda byste nám
nemohli poslat nějaké kazety s vy-
učováním, jak si zachovat víru v Pá-
na a jak čelit falešným prorokům.
Modlete se za nás, abychom mohli
zaplatit pokutu. Jakékoli Bible i tiš-*

paramilitantní organizace *Laskar džihád*, ve-
dená Jaffarem Umarem Thalibem. K této
organizaci se přidaly další muslimské militant-
ní skupiny, aby společně ničily kostely, domy
křesťanů i křesťanské živnosti. Při tomto džihá-
dádu přišlo o život více než deset tisíc lidí
a další tisíce jich přišlo o střechu nad hlavou.

Křesťané si dobře pamatují na den, kdy
pancasila odešla z jejich života a mnozí je-
jich sousedé se obrátili se zbraní v ruce proti
nim jako úhlavní nepřátelé. Jedním z křes-
ťanů, kteří tento hrozný obrat prožili, je Tei-
gi Toda se svou manželkou Mayali.

V říjnu 2001, ve vesnici Kabalo (střední
Sulawesi), se jistý ředitel základní školy sna-
žil Teigiho přinutit, aby přestoupil k islámu.
Ředitel věděl, že Teigi je starším křesťanské-
ho sboru a rovněž vyučuje v nedělní škole.
Když Teigi odmítl, ředitel mu řekl, „že ho jen
zkoušel, aby se přesvědčil, zda jeho křesťan-
ská víra je zlato ryzí nebo jen falešné“.

Asi týden po tomto ředitelově zkušování
přišli do Teigiho domu čtyři muslimové a hrubým
způsobem žádali, aby odstranil ze zdi
svého obývacího pokoje Ježíšův portrét. Tei-
gi jim řekl: „Ani kdybyste mi vyhrožovali za-
bitím, tak jej nesundám!“

V noci 22. října 2001 probudila Teigiho
žena Mayali svého manžela, když slyšela v do-
mě podezřelé zvuky. Teigi ucítil kouř a když
vyhlédl z okna, uviděl kolem domu pobíhat
vesničany zachvácené panikou. Záhy pocho-
pil, že vesnici napadli muslimští ozbrojenci.

Teigiho rodina se rychle evakovala z domu
a jen bezmocně přihlížela, jak jejich obydlí
pohleují plameny. Náhle se objevil jeden
z muslimských násilníků, ozbrojený samopa-
lem a křikl na Teigiho, zda je připraven ze-
mřít. Teigi mu řekl, že zemřít je připraven,
ale aby mu ještě dovolil se pomodlit. Ozbro-
jenec souhlasil a Teigi se modlil: „Bože, ne-
trestej tohoto muže, protože neví, co činí.
Odpusť mu, Bože. Amen“

Bezprostředně na to muslimský militant
Teigiho zastřelil. Mezitím se Mayali podařilo
i s dětmi utéci do lesa. Teigiho žena vzpomíná,
jak den předtím, Teigi kázal při večerním

shromáždění v jejich sboru. Bylo to na slovo z Joba 1,21: „Hospodin dal, Hospodin vzal.“ Mayali je proto přesvědčena, že Teigiho mučednictví bylo projevem Boží vůle.

Pro osmatřicetiletou Bilhu vzala *pancasi-la* za své 25. května 2000, když bojovníci džihádu napadli její vesnici Mamuya na ostrově Halmahera.

Když ozbrojenci přišli, ona i její rodina uprchli. Měli se setkat na jistém místě za vesnicí. Avšak jejího manžela Samuela a jednoho z jejich tří synů, útočníci zastřehli na útěku. Sousedé měli pro Bilhu smutnou zprávu. Protože jejich vesnice byla zcela vypálena, musela Bilha pohřbít svého manžela a syna ve vesnici sousední. Z této tragické události utrpěla Bilha těžký otřes a upadla do veliké trudnomyslnosti.

Přesto ve svém zoufalství volala k Bohu: „Ach Pane, nerozumíme tvým záměrům s našimi životy. Jsou to pro nás skryté věci, které neznáme.“ I přes tuto ztrátu si Bilha podržela své přesvědčení, že Bůh má s jejím životem svůj plán a že navzdory tomu, co se stalo, má Bůh nad vším kontrolu.

Když jsme se setkali s Bilhou, uplynuly od onoho osudného útoku již tři roky. Její rodná vesnice Mamuya je opět klidným místem. Kostel, který byl do základu vypálen, je spolu s dalšími domy ve fázi dokončovacích prací. Křesťanská kongregace pokračuje ve svých pravidelných bohoslužebných setkáních.

Nedávno také Bilha vyzvedla ostatky svého manžela a syna, aby byli oba pohřbeni ve vesnici, kde žili a zemřeli, a to na hřbitově vedle kostela. Avšak i nešťastnému srdci Bilhy se dostalo nového potěšení. „Pán mě naplňuje svým pokojem a štěstím,“ prohlašuje nyní Bilha s úsměvem na rtech. „Kdykoli si čtu Boží slovo, zaplavuje mě veliká duchovní radost a štěstí.“

Co ona sama hovoří o džihádu, vypálení její vesnice a zabití jejích dvou drahých? „Nemůžeme na ně útočit,“ prohlašuje tichým hlasem. „Nemůžeme je obviňovat. Musíme jen důvěřovat v Boží vůli.“

Když jsme se zeptali, zda jim ve svém srdci

těné materiály nám jsou velikou pomocí. Velice vám všem děkujeme.
– World Evangelical Alliance,
6. října 2003

■ Myanmar

PANUJÍCÍ NAPĚTÍ
ZPŮSOBUJE PROBLÉMY
KŘESŤANSKÝM
UPRCHLÍKŮM

DUBLIN (Compass) – Z důvodu rostoucího napětí v Myanmaru (bývalá Barma) v posledních týdnech thajská vláda zakázala činnost všem zahraničním nevládním organizacím v uprchlických táborech podél thajsko-myanmarské hranice. Biblické školy a křesťanské sirotčince působící v uprchlických táborech zápasí o přežití v důsledku nedostatku prostředků, které tento zákaz zapříčinil.

30. května 2003 byl uvězněn (obyvateli Myanmaru milovaný) Aung San Suu Kyi, vedoucí „exilové“ opoziční politické strany NLD. Od jeho zatčení v Myanmaru sílí napětí mezi vládou SPDC a sympatizanty s NLD. Na intenzitě nabyt také konflikt mezi jednotkami myanmarské armády a příslušníky menšinových etnických skupin v pohraničních oblastech. V červnu došlo k několika explozím náloží na odlehlých pohraničních hlídkovacích stanovištích.

7. srpna thajská vláda zakázala činnost všem zahraničním nevládním organizacím v pohraniční oblasti, čímž prakticky znemožnila dodávky potravin, financí a zdravotnického materiálu uprchlíkům. Zakázem jsou postiženi zejména křesťanští uprchlíci, neboť církevní školy a sirotčince v táborech do značné míře závisí na zahraničních zdrojích a podpoře křesťanských nevládních organizací.

Uprchlícké tábory jsou domovem tisíců uprchlíků karenské národnos-

ti. Značnou část z nich tvoří křesťané, kteří opustili Myanmar ve snaze uniknout nepovolující občanské válce mezi barmskými vojenskými jednotkami a příslušníky etnické menšiny Karenů. Situaci dále komplikuje existence jednotek Karenského hnutí odporu. Tato skupina usiluje o vytvoření nezávislé správní jednotky na území historicky obývaném Kareny, zcela nezávislé na Myanmaru.

Křesťané z kmene Karen jsou často nuceni pracovat jako otroci pro barmskou armádu a také pro Demokratickou karenskou buddhistickou armádu (DKBA). Pokud odmítnou vykonat svůj denní přiděl práce, mohou být mučeni. Z tohoto důvodu mnozí uprchli přes hranice do sousedního Thajska.

V dopise zasláném z uprchlického tábora Mae La v severním Thajsku 24. srpna (dva týdny po uvalení zákazu) jeden karenský pastor uvedl, že se převážně křesťanské osazenstvo tábora nachází v dobré náladě, ale pociťuje nedostatek podpory zvenčí.

„Z Boží milosti biblická škola funguje bez problémů, navzdory všem potížím a problémům, se kterými se denně setkáváme,“ uvedl Dr. Simon, ředitel Karenské baptistické biblické školy v Kawthoolei.

„Nicméně, jak víte, od incidentu z 30. května, kdy bylo zatčeno a uvězněno mnoho vedoucích představitelů NLD (včetně Aung San Suu Kyi) se situace výrazně změnila. Politická situace v Barmě je nyní mnohem náchylnější k prudkým změnám a napětí mezi SPDC a NLD se zintenzivnilo.“

„Jako uprchlíci a lidé, kteří přišli o domov, jsme vystaveni mnoha omezením – zejména co se týče možností pohybu z a do tábora a přijímání návštěv v táboře.“

Ředitel jistě křesťanské organizace pracující v táborech, který si nepřál být jmenován, uvedl, že si

dokázala odpustit, řekla: „Ano“. Pak se odmlčela a ještě dodala: „Ale chce to svůj čas.“

Takové odpuštění je možné jen tehdy, když následujeme Spasitele, který nám dává vnitřní pokoj a odpuštění, které má moc zahrnout i vrahy našich blízkých.

Bilha (vpravo) prohlašuje, že jí to trvalo tři roky než dokázala odpustit vrahům svého manžela a syna. Bůh jí však zahrnul svou útěchou a tak smí zakoušet vnitřní radost.

BOŽÍ POKOJ NAVZDORY VĚZENÍ

16. července tohoto roku odsoudil indonéský soud na tři roky do vězení pastora Rinaldy Damanika za údajný ilegální transport zbraní. Soud proběhl v době, kdy tento pastor strávil za mřížemi již dva a půl roku.

Dokonce i pro prohraném soudním přelíčení vyzařoval z pastora Damanika Boží pokoj. Pokud by byl pastor Damanika odsouzen, byli křesťané z okolí připraveni svolat demonstraci, avšak Damanik jim poslal vzkaz, aby tak nečinili. Pastor Damanik vyjádřil rovněž velikou vděčnost všem, kteří se za něho modlili a psali mu do vězení.

Je rovněž velice smutný z toho, co všechno zapříčinil džihád v jeho zemi a to zejména dětem. Na potřeby dětí pamatuje také pod-

půrný projekt Hlasu mučedníků. Zaměřuje se především na děti, které přišly během útoku o rodiče a nemají tudíž prostředky k dokončení školy. Náš program jim pomáhá zapomenout na hrůzu násilí a války a připomenout jim, že jsou součástí pokoje, který má svůj základ ve společenství s ostatními věřícími v Krista.

Díky podpoře našich čtenářů může Hlas mučedníků zaplatit školné více než dvěma stům indonéským dětem. Tito žáci ztratili jednoho nebo oba rodiče během násilného džihádu.

VĚCNÝ POKOJ S KRISTEM

Rachmatovi (nejde o pravé jméno) se dostalo společně s jeho sourozenci vzdělání v *pesantrenu*, islámské internátní škole, které jsou na indonéském venkově velmi rozšířené. Společně se svým bratrem dosáhl na této škole vyššího vzdělání a byl ve studiu velmi úspěšný. Později se oženil s dcerou ředitele této školy a nakonec začal v *pesantrenu* dokonce sám vyučovat.

Rachmatova žena však onemocněla cukrovkou a objevily se u ní i další nemoci. Manželé hledali pomoc u mnoha lékařů, islámských duchovních a dokonce i u šamanů. Nikdo však nedokázal pomoci a stav Rachmatovy manželky se stále zhoršoval. Jejich syn měl kamaráda z řad křesťanů a jeho otec nabídl, že se bude za Rachmatovu ženu modlit. Protože pohled na utrpení vlastní ženy byl hrozný, Rachmat nakonec souhlasil.

tuace je obzvláště kritická v právě probíhajícím období dešťů. V tomto ročním období uprchlíci naléhavě potřebují jídlo a zdravotnický materiál.

„V současné době je velmi obtížné získat od Vysokého komisařství OSN pro uprchlíky, thajských představitelů a dalších oficiálních míst povolení ke vstupu do táborů,“ potvrdil tento ředitel. „Návštěva táborů je umožněna pouze členům Karenského výboru pro uprchlíky (KRC). Kvůli současné situaci je pro nás velmi obtížné poskytovat pomoc.“

Nevládní organizace soustředící se na práci na myanmarské straně hranic přinášejí zprávy o pokračujícím pronásledování menšinové etnické skupiny Karenů.

Členové týmu zdravotníků z jiné nevládní organizace v červnu 2003 prošli džunglí na myanmarské straně hranice, aby pomohli karenským uprchlíkům. Hovořili s lidmi v několika provizorních táborech, kteří opustili své vesnice kvůli mučení nebo jiné formě špatného zacházení příslušníky vládních jednotek.

V jednom takovém táboře je místní obyvatel informoval: „Každý den musí jít každý vesničan pracovat pro DKBA. Kácíme stromy, uklízíme ulice nebo dopravujeme potraviny. Nedostáváme žádné jídlo ani peníze. Vesničané vykonávají tyto práce od šesti ráno a vracejí se domů v šest večer. Práce budou pokračovat až do období sucha a možná ještě déle, a tak nemůžeme pracovat na vlastních polích.“

Další vesničané uváděli příběhy o mučení místních obyvatel příslušníky DKBA. Příklad: „Loni DKBA obvinila tři vesničany z členství v Karenském národní unii a nechala je zbít. Jeden muž se z následků dodnes neuzdravil. Zbývající dva se zotavovali dva měsíce a jeden z nich utrpěl psychickou újmu.“

Mnozí vesničané, se kterými příslušníci humanitárního týmu hovořili, zoufale toužili po možnosti uprch-

nout. „Někteří chtěli odejít na západ k příbuzným, jiní se chtěli přestěhovat do uprchlických táborů, ale neměli možnost jít ani do tábora ani do sousedních zemí,“ uvedl jeden místní obyvatel. „Stále se rozhodují, zda mají současnou situaci vydržet, nebo se vystavit riziku zatčení/deportace, pokud odejdou do sousedních zemí. Je možné, že po příchodu období sucha odejdou všichni.“

Ve svém dopise z uprchlického tábora v Mae La Dr. Simon požádal mezinárodní komunitu, aby na nelehkou situaci Karenů nezapomínala. „Velmi potřebujeme morální, duchovní, fyzickou a materiální pomoc od našich bratří a sester po celém světě, zejména od křesťanských vedoucích. Doufáme, že nám budete i nadále pomáhat a nalézat další způsoby a možnosti této pomoci.“
– *Compass Direct*, 12. 9. 2003

■ Indie

PŘIPRAVUJE SE LEGISLATIVNÍ ÚPRAVA PROTI KONVERZÍM S CELOSTÁTNÍ PLATNOSTÍ

Indická koaliční vláda, vedená hinduistickou nacionalistickou stranou Bharatiya Janata Party (BJP), má v plánu zavést nová legislativní pravidla, která by měla bránit náboženským konverzím v celém státě. Opatření nesoucí název „Ustanovení o změně náboženské příslušnosti příslušníků nedotknutelných kast/kmenů (regulace a schvalovací řízení)“ nabude právní moci po zveřejnění v oficiálním věstníku. Ustanovení, jehož autorem je Národní komise pro nedotknutelné kasty/kmeny, zatím neschválil indický parlament. BJP se intenzivně staví proti konverzím hinduistů z nižších kast ke křesťanství a buddhismu. „Toto opatření prakticky znemožní znač-

Po modlitbě v Ježíšově jménu se začal k Rachmatově úžasu stav jeho manželky rychle zlepšovat. Bylo to poprvé, co došlo k jasnému zlepšení. A proto Rachmat požádal o další modlitby, po kterých se jeho žena zcela uzdravila! Rachmat byl ohromen. „Kdo je vlastně ten křesťanský Bůh,“ divil se, „který uzdravil mou ženu, když všichni ostatní selhali?“ A tak po několikaměsíčním rozvažování se rozhodl následovat tohoto křesťanského Boha. Zpočátku si ponechal své rozhodnutí pro sebe a vyučoval dál v *pesantrenu*.

O několik měsíců později byl Rachmat vyzván, aby řídil „šolat“ (islámské modlitby) pro žáky školy.

„Nemohu řídit šolat,“ odvětil představitelům islámské školy. „Rozhodl jsem se totiž stát se křesťanem.“

Toto prohlášení ve škole vyvolalo bezprecedentní zděšení. Rachmatovi kolegové mysleli, že Rachmat musel přijít o rozum. Dokonce ho opakovaně mlátili (i když ne tak krutě), v naději, že se vrátí zase k islámu. Ale Rachmat zůstal neoblomný.

Po několika týdnech opakovaného přemlouvání, vyhrožování a bití, představitelům školy došlo, že se Rachmat své nové víry nevzdá. Proto přesvědčili jeho manželku, aby se s ním dala rozvést a to i navzdory tomu, že ji Bůh uzdravil. Pak nechali Rachmata předvolat před islámský soud a předali mu písemné ultimátum: buď se během 24 hodin vrátí k islámu, nebo bude předán „Fundamentalistickým islámským civilním silám“ – militantní skupině, která je zodpovědná v uplynulých letech za zavraždění mnoha křesťanů.

Těchto 24 hodin znamenalo pro Rachmata příležitost, kterou využil. Uprchl. Nejprve hledal útočiště v jednom *pesantrenu*, který vedl jeho příbuzný. Ale i tam mu vyhrožovali, že ho předají militantním islamistům. A tak musel prechat dál. Po dalších hodinách útěku dorazil k nějaké nemocnici, kam vešel a posadil se v čekárně. V této místnosti pak přežíval asi jedenáct dní. Později se setkal s jedním řidičem, který pracoval u firmy, jejímž majitelem byl křesťan. Řidič o Rachmatovi

řekl svému šefovi a ten Rachmata přivedl do místního sboru. Věřící zpočátku tak trochu nevěděli, co mají s Rachmatem dělat. Báli se, že když se místní muslimové dovědí o celém případu, přijdou a zničí jejich kostel. Ale naštěstí znali organizaci, která mohla Rachmatovi pomoci.

Rachmatovi se nakonec dostalo bezpečného obydlí, kde mohl odpočívat a zotavit se z traumatu osočování a vyhoštění. Mohl se také nyní vzdělávat ve své nové víře, ve které stál již pevně, ačkoli o ní věděl jen velmi málo. Největší povzbuzení však pro něj znamenali ti věřící, kteří byli dříve rovněž muslimy, nyní se stali Ježíšovými následovníky a čelili tak stejnému protivenství jako Rachmat.

Jedna z nejsilnějších tužeb, kterou Rachmat cítil, byla touha vidět znovu svého syna jménem Femy. Rachmat se dokonce odvážil odejít z úkrytu a tajně se s ním setkat mezi křovinami u kteréhosi fotbalového hřiště. Femy otcí sdělil, že se matka znovu provdala a že on u ní nechce dále žít. Femy toužil odejít se svým otcem.

Rachmat se vrátil do bezpečí úkrytu a svým novým přátelům vypravoval o svém synu. Ti mu řekli, že by ho mohl přivést k sobě, že se o něho postarají. A tak Rachmat brzy nato odešel, aby svého syna přivedl. Jeho křesťanští přátelé na Rachmata čekali, ale ten se nevracel. Utíkaly týdny a nad Rachmatem jako by se slehla zem. Nakonec přišel dopis od Rachmatova syna. Ten jim sděloval smutnou zprávu, že jeho otec byl vyzrazen a ubit k smrti radikálními muslimy.

Rachmat nyní zakouší věčný pokoj s Kristem. Ale co se stalo s Femym? Setká se otec se svým synem na věčnosti? Modlete se za Femyho, aby poznal Spasitele, který byl pro jeho otce tak reálný, že za víru v něho obětoval svůj život.

VIJZBROJENÍ VOJÁKŮ PRO VÁLKU

Uprostřed násilí džihádu, potřebují mít křesťané silnou duchovní oporu ve svých představených v Kristu. Indonésie je státem s 4000

ne částí Indů uplatnit jejich právo na uplatňování svobody vyznání zajištěné indickou ústavou," uvedl Oliver D'Souza z Celoindickej křesťanské rady. „Tato úprava i v současné době platná pravidla mohou být zpochybněna v souvislosti se základními právy občanů. Budeme usilovat o ochranu náboženských práv příslušníků menšinových skupin.“

– *Compass Direct*, 13. 9. 2003

■ Nigérie

MÍSTNÍ VLÁDNÍ VÝBOR ZAKÁZAL KŘESŤANSKÉ BOHOSLUŽBY

Představitelé místního vládního sboru v Kumbotso v nigerijském svazovém státě Kano zakázali pořádání křesťanských bohoslužeb a svým rozhodnutím ještě více zostříli napětí mezi muslimy a křesťany v oblasti. „Nařízení, podle kterého křesťané nesmějí pořádát nedělní bohoslužby, vyvolalo značné obavy," uvedl Rev. A. U. Uba, tajemník místního zastoupení Nigerijské křesťanské asociace v Kano. Podle Uby vláda státu Kano zabavila pozemky patřící křesťanským školám a přidělila je na výstavbu obchodů. Guvernér svazového státu Kano Malam Ibrahim Shekarau uvedl, že je připraven začít naplňovat svůj slib ohledně zavedení islámského zákona. Rovněž zveřejnil svůj plán k vydání zákazu, podle kterého by ženy nesměly cestovat v dopravních prostředcích společně s muži. Zdůraznil, že by se zákon *šaríja* vztahoval na všechny občany státu bez ohledu na jejich náboženskou příslušnost. Novinářům sdělil, že pokud to bude nezbytné, jeho vláda posílí jednotky civilní stráže, které budou prosazování islámského zákona podporovat.

– *Compass Direct*, 10. 10. 2003

obydlenými ostrovy, na kterých působí kolem 50 000 křesťanských kongregací. Ve snaze přinést těmto věřícím duchovní povzbuzení, vypracoval Hlas mučedníků projekt, v jehož rámci mají být křesťanství představitelé indonéské církve zaopatřeni vším, co nezbytně potřebují ke své práci duchovních. Je pamatováno nejen na jejich finanční zabezpečení, ale i na vhodnou křesťanskou literaturu týkající se mučednické církve. Naše misie nyní dokončuje řadu indonéských překladů takových knižních titulů.

VÁLKA NYNÍ, POKOJ POZDĚJI

Naše organizace je často dotazována ohledně pronásledování křesťanů, zda se toto pronásledování ve světě zintenzivňuje – zejména v muslimských zemích. Naše odpověď zní, že pronásledování křesťanů vzrůstá od samotného zrození křesťanství. U Lukáše 12,51 Ježíš prohlašuje, že nepřišel, aby uvedl na zem pokoj, ale rozdělení. Víme, že ti, kteří v Ježíše věří a vyznávají ho jako svého Pána, budou muset čelit těm, kteří v něho nevěří. Svět křesťany nenávidí kvůli Kristu (Matouš 10,22). A my dnes vidíme mnohé znepokojivé trendy:

V Nigérii je radikální islámský zákon *šaría* zaveden v současnosti již ve dvaceti severních provinčních státech a začíná se plížit pomalu i na jih, když se radikální muslimové snaží tento zákon prosadit dokonce i v křesťanských státech.

V Pákistánu byl zákon *šaría* zaveden v Severozápadní příhraniční provincii (viz Hlas mučedníků 3/2003, str. 5–7). Militantní muslimové se snaží nyní protlačit zavedení tohoto zákona prostřednictvím parlamentu v pákistánské provincii Balúčistán. Bude-li tato snaha úspěšná, pak bude zákon *šaría* v platnosti již ve dvou z celkových čtyř pákistánských provincií. Občanská práva a svobody tak pro mnohé zdejší lidi citelně utrpí.

Podobně útočí na náboženskou svobodu i nový pákistánský zákon o vzdělání, který přiděluje velké těžkosti křesťanské komunitě a jejím školám.

Z tohoto důvodu nejsou džihád, nespravedlivá legislativa a následné pronásledování pro pákistánské křesťany žádným překvapením. Bible zaslibuje, že věřící budou muset čelit pronásledování (2 Timoteova 3,12). Bůh dopouští, pokud jsme zde na zemi, aby nepřítel satan vedl válku proti nám. Právě nyní jsou naši indonéští spoluvěřící sevřeni vidinou této nesmiřitelné války.

Přesto uprostřed takového násilí mohou křesťané v Indonésii stát pevně ve své víře, neboť se jim dostává vnitřního pokoje, který vyvěrá z jejich vztahu ke Kristu (Jan 14,27). Tento pokoj nemůže být zničen ani narušen bojovníky džihádu ani jinými pozemskými silami. Indonéští věřící žijí v pevné naději, že až nastane čas jejich odchodu z této země, budou mít přichystány věčné příbytky v nebesích, kde se budou navždy radovat v Ježíšově přítomnosti.

Na druhé straně se my sice můžeme cítit v bezpečí a daleko od frontových linií, ale nepřítel neponuje méně nám než věřícím v Indonésii. Je omylem myslet si, že na naší porážce a zničení má menší zájem!

I když neprožíváme tuto duchovní válku totožným způsobem, máme přístup k těmž pokoji – k těmž Spasiteli, k těmž věčnému údělu, k těmž bezpečnému Božímu plánu pro naše životy.

Nechť i nás naplní Boží pokoj silou k boji pro Boží království.

– Hlas mučedníků, USA, září 2003

Podivná vyjádření v hebrejské Bibli

Biblická hebrejšтина je velmi chudý jazyk, který má jen 400 slovních kmenů. Z tohoto důvodu obsahuje mnoho homonym a podivných vyjádření, ve kterých často můžeme rozpoznat jistá duchovní poselství.

Elíša žádal svého učitele Elijáše: „Ať je na mně dvojnásobný díl tvého ducha“ (2. Královská 2, 9). Jistě platí, že duch nepodléhá nějakému kvantitativnímu poměřování, a tak se tato slova mohou zdát nesmyslná. Avšak mezi starými Židy platilo, že nejstarší syn zpravidla dostával dvojnásobný díl z dědictví. Proto Elišova slova znamenala: „Učiň mě svým hlavním duchovním dědicem.“

Někteří odpůrci Židů napsali dopis perskému králi Artaxerxovi, kde kromě dalších věcí stálo: „Jsme soleni solí z tvého paláce“ (Ezdráš 4,14; podle aramejského originálu). Sůl paláce je vyjádření pro plat od krále. Anglické slovo pro výplatu (salary) je také odvozeno od anglického výrazu pro sůl (salt).

Čteme, že „Saul byl jednoročním synem svého kralování“ (1. Samuelova 13,1; podle hebrejského originálu). To byl způsob vyjádření, že Saul byl jako král dětiniský.

Hebrejščina také nemá zvláštní výraz pro „období“. Pro výrazy „období“ a „den“ je užíváno totéž slovo *iom*. A tak z biblického textu nedokážeme určit, zda Bůh stvořil svět v šesti dnech nebo v šesti obdobích.

Slovo *kavod* znamená jak „slávu“ tak „tíhu“. Tato homonyma vyjadřují duchovní pravdu, že je slavné nosit těžká břemena pro Boží lásku.

Lekoneh znamená „získat jako výsledek vztahu lásky“ nebo „počít“¹. Eva, když porodila svého prvního syna, řekla: *Qanithi*, „Získala jsem muže od Hospodina“ (Genesis 4,1). Později se toto slovo začalo užívat pro výraz „kupování“. Práví židé nepovažují obchod za chladnou sobeckou transakci, ale spíše za vztah, ve kterém vládne láska a obě strany si vyměňují potřebné zboží. Nechtě křesťanští obchodníci profitují v duchu této představy.

Leshaal znamená „žádat“, stejně jako „půjčovat“. Takto půjčit (*leshaal*) každému, kdo žádá (*shaal*) je učen, které je obsaženo v samé podstatě hebrejského jazyka.

Jméno prvního izraelského krále Saul (*Sheoul*), znamená v hebrejštině „půjčený“. Proto „pokud bude živ (Samuel) bude půjčený Hospodinu“ (1. Samuelova 1,28 podle angl. př.) To by se mohlo přesněji přeložit: „Samuel bude Saulem Hospodinu.“ Jeden člověk může před Bohem zaujmout postavení jiného člověka.

Hattah znamená jak „hřích“ tak „oběť za hřích“. Bůh řekl Kainovi: „Nebudeš-li konat dobro, *hattah* se uvelebí ve tvých dveřích.“ Pro každého člověka, který spáchal hřích-*hattah*, je velmi dobré si připomenout, že svým činem přitáhl Ježíše, oběť za hřích, blíže k sobě, a ten je připraven mu odpustit. Takto i Ježíš je mnou před Bohem jako byl Samuel Saulem.

Bible hovoří o lidech pokřtěných za mrtvé (1. Korintským 15,29). Když byli někteří křesťané umučeni, druzí, kteří do té doby vážali – povzbuzeni příkladem heroické víry – se nechali pokrýt, aby v církvi zaujali místo mučedníků.

Když některý z věřících selže, jiný by měl skrze půst, modlitbu a dvojnásobné úsilí zacelit ztrátu, kterou Boží království odpadlictvím onoho křesťana utrpělo. Tereza z Avily vyučovala: „Když vidíš sestru hřešit, buď o to více svatější, aby se Bohu dostalo totéž množství lásky.“ Samuel byl Saulem před Bohem.

Rovněž ty můžeš být druhému štítem před Bohem, když zacelíš svou opravdovou a horlivou vírou poklesek druhého.

– Z knihy Richarda Wurmbraunda *100 Prison Meditation*

H L A S MUČEDNÍKŮ

vychází pětkrát do roka.
V prosinci vychází dvojčíslo.

Bulletin vydává občanské sdružení
Pomoc pronásledované církvi.

K hlavním cílům tohoto sdružení patří:

a) poskytovat hmotnou a duchovní pomoc pronásledovaným a potřebným křesťanům

b) informovat veřejnost o pronásledování křesťanů

c) podporovat vydávání literatury, která vypovídá o křesťanských mučednících

Občanské sdružení úzce spolupracuje s celosvětovou misijní organizací *International Christian Association*.

PĚT HLAVNÍCH ZÁSAD

této misie je založeno
na Epištole Židům 13,3

1. Poskytovat (v příslušném jazyce) Bible, křesťanskou literaturu a vysílat křesťanské rozhlasové programy do zemí a oblastí, kde jsou křesťané pronásledováni.

2. Poskytovat v těchto oblastech pomoc rodinám křesťanských mučedníků.

3. Organizovat podpůrné projekty na pomoc věřícím, aby v zemích, kde byli pronásledováni komunistickým režimem mohli obnovit svá vyznání i civilní životy.

4. Získat pro Krista ty, kteří vzdorují evangeliu.

5. Informovat svět o krutostech páchaných na křesťanech.

Tento bulletin lze bezplatně objednat na adrese:

Hlas mučedníků

pošt. př. 21

377 01 Jindřichův Hradec

Dobrovolné příspěvky je možno zasílat na účet:

Pomoc pronásledované církvi

ČSOB Jindřichův Hradec

č. ú.: 131257607/0300

konstatní symbol: 379

Čína

ZATČENÍ KATOLICKÉHO KNĚZE

Systematické útoky čínských úřadů na církev pokračovaly 20. října tohoto roku, kdy došlo v provincii Chu-pej k zatčení asi dvanácti podzemních katolických kněží a seminaristů při jejich společném setkání. Podle katolických zdrojů jsou drženi ve vazební věznici kraji Gaocheng. Mezi zatčenými jsou Li Wenfeng (31), Li Heng (29), Dou Shengxia (37), Chen Rongfu (21), Han Jianlu (24) a Zhang Chongyou (23).

Tento útok se zdá být součástí vládní koordinované iniciativy namířené proti podzemní církvi. 28. května publikoval jistý katolický expert na čínskou problematiku článek v italských novinách *Avvenire*, kde popísal tři čínské vládní směrnice zaměřené proti katolické církvi, zejména na přetržení jejich svazků s Vatikánem. Čínská vláda nedávno vyrukovala s další snahou posílit komunistický dohled nad náboženským děním. Současně se však snaží své protináboženské praktiky obhajovat. 22. října publikoval čínský deník *South China Morning Post* článek, ve kterém je popisováno nové vládní úsilí na obranu a podporu ateistické politiky k omezení rapidního nárůstu náboženských aktivit v Číně. V tentýž den promlouvali čínští náboženská vůdci na Čínském velvyslancectví v USA o náboženské svobodě v Číně. Podle rev. Cao Shengjiie, prezidenta Čínské křesťanské rady, „dělá čínská vláda stále lepší a lepší práci ohledně zajištění svobody náboženského vyznání.“ Tito vůdcové popírali existenci podzemní církve v Číně stejně jako pronásledování křesťanů. Prohlašovali, že neregistrovaných církví v Číně existuje jen velmi omezený počet.

Modlete se za tyto nedávno zatčené křesťany. Modlete se za miliony křesťanů žijících po celé Číně, kteří žijí ve stálé hrozbě pronásledování, zatčení a věznění. Modlete se, aby současné vládní protináboženské úsilí přestalo, a aby se západní představitelé nenechali oklamat podvodnými slovy čínských vůdců a jejich líbivými prohlášeními, ale volali čínskou vládu za její skutky k odpovědnosti.

– *Hlas mučedníků*, Kanada, 29. října 2003

Můžete nám psát na naši e-mailovou adresu:

ppc-sf@cmail.cz

Další informace v angličtině lze najít na internetových adresách: www.persecution.com

www.persecution.org

Starší čísla v elektronické podobě naleznete na internetové adrese: mucednici.prayer.cz